

kan denne grænse højst udgøre 10 pct. Det foreslås, at der i de danske regler fastsættes en grænse på 5 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser. De gældende regler har ingen fast grænse for enkeltejendomsinvesteringer.

Som udgangspunkt anses et sammenhængende bygningskompleks med tilhørende grund at udgøre en enkelt risiko, uanset om komplekset anvendes stykvis til forskellige formål eller af forskellige lejere. Ud fra en konkret vurdering kan tilsynet anvende sin dispensationsmulighed, jf. forslaget § 1, nr. 25 (§ 134), således at et større bygningskompleks kan opdeles i mindre enheder, der hver for sig anses at udgøre en enkelt risiko.

Ad stk. 5:

I stk. 5 angives, at såfremt et forsikringselskab ejer en andel af et selskab, der alene investerer i grunde og bygninger omfattet af § 128, stk. 1, nr. 5, anvendes grænsen fastsat i stk. 4 ligeledes. Tilsvarende anses sådanne investeringer for at tilhøre kategorien i § 128, stk. 1, nr. 5, med den konsekvens, at investeringerne ikke omfattes af 40 pct.-begrænsningen i § 128, stk. 5, eller 10 pct.-begrænsningen i § 128, stk. 6.

Ad stk. 6:

For investeringer i datterselskaber, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, foreslås en forhøjet investeringsgrænse på 5 pct. En tilsvarende grænse findes ikke i de gældende regler. Det forudsættes, at dispensationsmuligheden efter forslaget § 1, nr. 25 (§ 134), anvendes i tilfælde af, at begrænsningen måtte vise sig at ramme koncernstrukturer, der er etableret inden for rammerne af de gældende investeringsregler.

Grænsen på 5 pct. gælder ikke for datterselskaber, der driver livsforsikringsvirksomhed, når disse datterselskaber opfylder de betingelser, der er fastsat i forslaget § 128, stk. 3.

Ad stk. 7:

Direktiverne indeholder i art. 22, stk. 4, en mulighed for forhøjelse af grænsen for påtagelse af sådanne enkeltrisici for obligationer med særlige karakteristika, der indebærer, at risikoen på udsteder er ubetydelig. Bestemmelsen blev indføjet i direktiverne med særligt henblik på danske realkreditobligationer på grund af disses store betydning som investeringsobjekt sammenholdt med det begrænsede antal obligationsudstedere.

Efter udkastet udnyttes direktivernes lempelsesmulighed fuldt ud, således at forsikringsselskaberne kan investere op til 40 pct. af hensættelserne i realkreditobligationer fra et enkelt realkreditinstitut.

Ad stk. 8:

Efter de gældende regler er der ikke fastsat begrænsninger for indlån i danske pengeinstitutter, der anses for en guldrandet placering. Direktiverne muliggør ikke en tilsvarende generel undtagelse for pengeinstitutindlån.

For indlån i kreditinstitutter foreslås en forhøjet grænse på 10 pct., fordi forsikringsselskaber ofte har behov for større aftaleindskud i forbindelse med midlertidige likviditetsoverskud. Grænsen på 10 pct. gælder efter forslaget tilsvarende for værdipapirer (obligationer) udstedt af kreditinstitutter, som ikke er efterstillet andre kreditorer (ansvarlig lånekapital), og for risici på forsikringsselskaber og kreditinstitutter i forbindelse med garantistillelse for lån under hensyn til, at sådanne værdipapirer eller lån frembyder en tilsvarende sikkerhed.

For placeringer, der udgør en del af den ansvarlige kapital i kreditinstitutter eller forsikringsselskaber, gælder de almindelige grænser på henholdsvis 2 og 4 pct. for påtagelse af erhvervsrisici fastsat i stk. 1 og 2. Dog må den samlede risiko (indlån og garantier m.v. plus aktier og ansvarlig lånekapital) på et kreditinstitut eller et forsikringsselskab ikke udgøre mere end 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser. Bestemmelsen i stk. 3 gælder tilsvarende for grænsen på 10 pct. i stk. 8, således at det er risikoen på den koncern, kreditinstituttet eller forsikringsselskabet indgår i, der ikke må overstige 10 pct.

Ad stk. 9:

Bestemmelsen fastsætter en særlig risikogrænse for placeringer i investeringsforeningsbeviser. Under hensyn til, at investeringsforeninger omfattet af Rådets direktiv 85/611/EØF er underlagt risikospredningskrav, fastsættes en højere grænse end de 2 og 4 pct. fastsat i stk. 1 og 2.

Efter dansk lovgivning kan investeringsforeninger opdeles i afdelinger. De enkelte afdelinger i investeringsforeningen er i så fald juridisk og økonomisk samt med hensyn til spredningsregler underlagt regler, der gør, at de for investor kan betragtes som separate risikoenheder, jf. § 2 a i lov om investeringsforeninger. Det forudsættes derfor, at risikogrænsen i forslaget § 129, stk. 9, administreres således, at den gælder i forhold til den enkelte afdeling i danske investeringsforeninger. Tilsvarende gælder for afdelinger af udenlandske investeringsinstitutter, der måtte